

Sport & Strategie

VOOR PROFESSIONALS IN DE SPORT, BIJ OVERHEID, BEDRIJVEN & MEDIA

Editie Vlaanderen

Pagina 8

Wat is de zin en onzin van vermogen, watt, kilojoules en kilocalorieën in de wielersport?

Pagina 11

Nieuwe serie: de kampioenen onder de mislukte olympische bids. Deze editie: Detroit

Pagina 16

Laatste aflevering sportrankings: de wirwar van de boksbonden

Pagina 19

Is dansen sport? En wat is dat nu eigenlijk, sport?

Pagina 27

De onstuitbare opmars van de gravel sport

“De grootste uitdaging is de atletiek vernieuwen”

Tia Hellebaut, bestuurslid bij European Athletics

Voormalig olympisch kampioene Tia Hellebaut kent het atletiekveld als haar broekzak. Het beleid daarachter was haar tot voor kort veel minder bekend. Tot ze op 22 april van dit jaar in Belgrado werd verkozen tot bestuurslid van European Athletics, de Europese atletiekfederatie. Het is Hellebauts eerste mandaat binnen het bestuursorgaan van een sportbond, maar net als op het sportveld legt ze de lat hoog. “Je doet dit sowieso meer uit idealisme, en omdat het gewoon erg interessant is. Er gebeurt zoveel meer dan wij als atleten dachten.”

AUTEUR: MARKO HEIJL

In ons openingsverhaal hebben we u de afgelopen tien jaar tal van door de wol geverfde sportbestuurders gepresenteerd. Sportpolitici met jaren ervaring op de teller. Zo niet deze editie van *Sport & Strategie Vlaanderen*, waar we aan de hand van Tia Hellebaut de eerste stappen zetten in de hogere echelons van het internationale sportbeleid. Tijdens de middagpauze van de Tia Hellebaut Academie in Stabroek, atletiekkampen voor een volgende generatie toppers, neemt de olympische kampioene ons mee langsheen haar recente introductie in de hogere bestuursregio's van 'haar' sport. Een verhaal van een nieuwe uitdaging, van een boeiend leerproces, en van de ambitie om iets te betekenen voor de sport die haar groot heeft gemaakt.

Maar eerst wat voorafging. Tia Hellebaut stopte in 2013 met actieve atletiek, waarna ze opnieuw aan de slag ging bij sportbedrijf Golazo. Dat had ze na haar eerste atletiekcariëre al eens eerder gedaan, maar die eerste carrière in het sportmanagement werd stilgezet toen ze aan een comeback in de atletieksport begon. “Ik ben in 1999 afgestu-

Lees verder op pagina 4

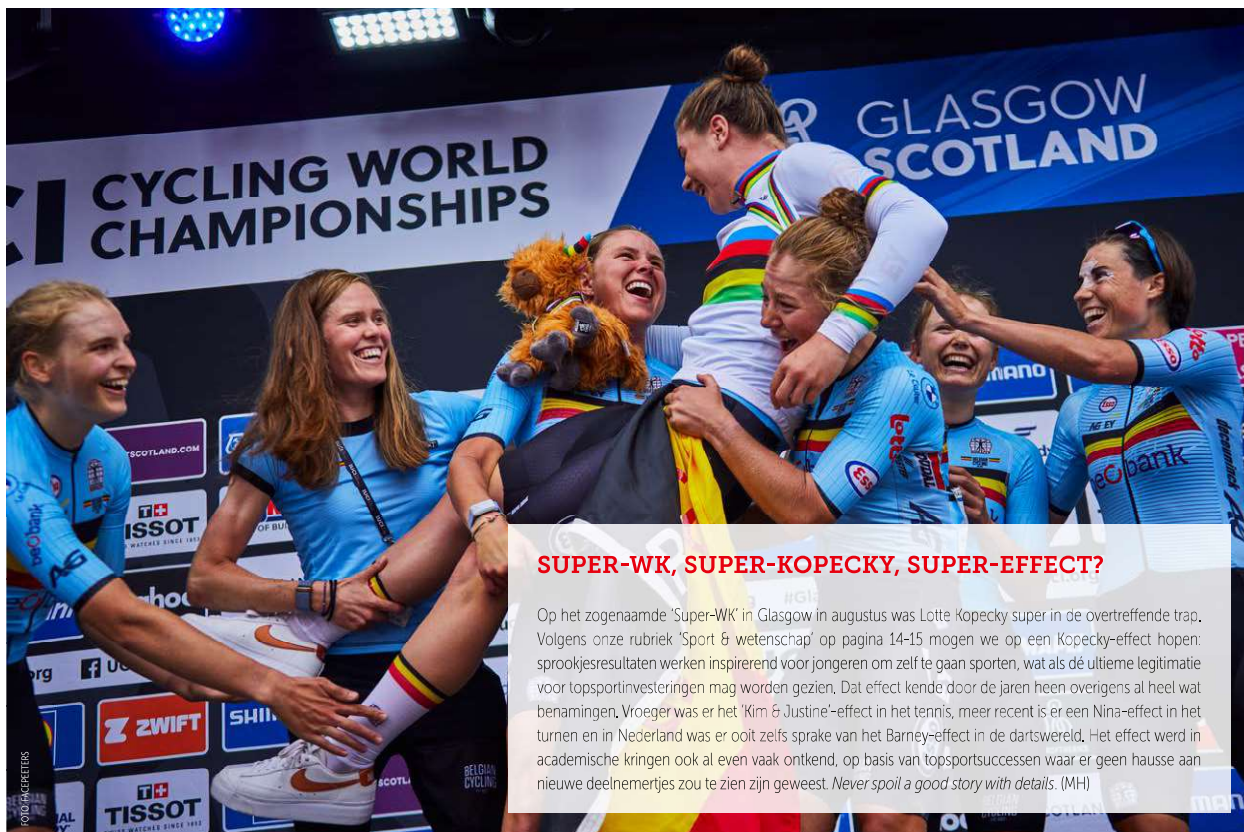
Bent u ook een professional in de sport?

Neem dan nu een abonnement op **Sport & Strategie Vlaanderen**.

Slechts 76,37 euro (normaal 136,75 euro) per jaar!

Ga naar **www.sportstrategie.be** en profiteer!

SUPER-WK, SUPER-KOPECKY, SUPER-EFFECT?

Op het zogenaamde 'Super-WK' in Glasgow in augustus was Lotte Kopecky super in de overtreffende trap. Volgens onze rubriek 'Sport & wetenschap' op pagina 14-15 mogen we op een Kopecky-effect hopen: spreekjesresultaten werken inspirerend voor jongeren om zelf te gaan sporten, wat als dé ultieme legitimatie voor topsportinvesteringen mag worden gezien. Dat effect kende door de jaren heen overigens al heel wat benamingen. Vroeger was er het 'Kim & Justine'-effect in het tennis, meer recent is er een Nina-effect in het turnen en in Nederland was er ooit zelfs sprake van het Barney-effect in de dartswereld. Het effect werd in academische kringen ook al even vaak ontkend, op basis van topsportsuccessen waar er geen hausse aan nieuwe deelnemers zou te zien zijn geweest. *Never spoil a good story with details.* (MH)

JEROEN SCHEERDER

Sporten in het antropoceen

Een verblijf in de Rocky Mountains nodigt niet alleen uit om fysiek actief te zijn, het zet ook aan tot enige cognitieve arbeid. Het landschap als inspiratie voor transpiratie en meditatie. Al bewegend denken, bijvoorbeeld over de relatie tussen sport en ruimte. Want zonder de fysieke ruimte is er geen sprake van fysieke beweging.

De weidsheid van de Rockies prikkelt het sensoriele en rationele. Ooit het decor van Europese exploratie en vervolgens koloniale exploitatie, is dit Noord-Amerikaanse rotsgebied vandaag als het ware een immens beweegreservaat waar fans van het recreatieve openluchtlevens naar hartenlust kunnen klimmen, trimmen, *biken*, *hiken* enzovoort. En ook sneeuw- en ijsporten hebben hier natuurlijk hun stek, denk maar aan de Spelen van Calgary (1988), Salt Lake City (2002) en Vancouver (2010), inclusief de wintersporterfenis die deze events met zich meebracht hebben. Natuurbeleid en beweegvriendelijkheid lijken hier hand in hand te gaan. Wat een schril contrast met het veel dichtbevolktere West-Europa, waar de beweegruimte minder weids en schaarser is en veel meer gedeeld moet worden met ander, vaak opgenaaid gemotoriseerd verkeer. Uitdagingen troef voor (re)creatieve ruimteplanners en stedelijke beweegarchitecten.

Volgens ecologen en geologen leven we tegenwoordig in het antropoceen, oftewel het tijdperk waarin veranderingen in onder meer de biosfeer, hydrosfeer, lithosfeer en cryosfeer te wijten zijn aan menselijk gedrag. En laten water, gesteente en sneeuw voor heel wat buitensporters net basisingrediënten voor hun sportpraktijk zijn. Nooit eerder werd de naam van een geologisch tijdperk vernoemd naar de gevolgen van menselijk handelen. De mens dus als dominante (factor) in de evolutie van de leefomstandigheden op onze planeet. Met de klimaatverandering is die transitie meer dan ooit voel- en zichtbaar.

Geen plek op aarde die daaraan lijkt te ontsnappen, getuige de recente bosbranden in bijvoorbeeld Noord-Amerika of de wateroverlast in eigen contreien.

De zomer van 2023 maakte meer dan ooit duidelijk dat sporten in tijden van globale opwarming minder vanzelfsprekend geworden is. Wat te denken van een zomerevent als de Ronde van Frankrijk bij temperaturen van 35 graden en meer? Topsport in het kwadraat vanwege de zich volop manifesterende klimaatcrisis of een onverantwoord uithoudingspektakel ter eer en glorie van wielervederatie en staatsnatie? Maar eveneens: skigebieden met sneeuwproblemen, lege (privé)zwembaden wegens rantsoenering in drinkwaterarme regio's, sabotage van golfbanen wegens onbezonnen waterverbruik, 'fossiele' bedrijven die via sport hun imago oppoetsen, klimaatactivisten die vastgeplakt op het wegdek het WK wielrennen stilleggen of op het WK snooker de groene speeltafel met oranje poeder besmeuren... De weg naar een verduurzaming van de sport- en beweegindustrie blijkt nog lang. De moderne sport is een exponent van het neoliberale productie- en consumptiemodel: antropocentrisch, markefficiënt, gefixeerd op kapitaalaccumulatie en continue groei najagend, vandaar de voorkeur die sommige auteurs hebben voor de benaming 'kapitaloceen' in plaats van antropoceen. De postmoderne sport, ook als 'post-sport' aangeduid, heeft het potentieel om conform de spelregels van het circulaire model te opereren: hergebruik, eco-sufficiëntie, coöperatie.

Vooralsnog evenwel blijkt geen handleiding 'Hoe verantwoord sporten en bewegen in het antropoceen?' beschikbaar. Dat is enigszins merkwaardig, gezien de quasi unieke een-op-een-verhouding tussen sport en leefomgeving en de impact die beide op elkaar kunnen hebben. Voor de toekomst van de (sportende) mens zal het nochtans aanpassen geblazen zijn. Willen we onze kinderen en kleinkinderen ruimte gunnen om te spelen en te sporten, dringt zich een verandering van het eigentijdse beweeggedrag op. Dan is de vraag niet alleen meer in welke mate het klimaat een invloed heeft op ons sportgedrag, maar evengoed hoezeer dat gedrag zelf doorwerkt op het klimaat. Maatschappelijk Verantwoord Sporten kent zowel een medische, ethische als nu steeds meer ook een ecologische dimensie. En dus zullen verantwoordelijken in de sport (verder) moeten inzetten op sensibiliseren en faciliteren in functie van een duurzame sportbeoefening en sportbeleving. Werken aan een fit lijf impliceert dat ook de conditie waarin onze planeet vertoeft, onderhouden wordt. Wellicht biedt juist de wereld van de post-sport hier mogelijkheden, van lokaal tot internationaal, van de sportclub die duurzaam sporten koestert tot de Spelen in Parijs die zich als de meest groene ooit afficheren. Benieuwd of er ook na 2024 in de Seine gezwommen kan worden. ■

Prof. Jeroen Scheerder is hoogleraar sportbeleid en sportsociologie aan de KU Leuven.

Inhoud

Opinie	
Jeroen Scheerder.....	2
Trudo Dejonghe.....	10
Wim Lagae.....	18
Hans Vandeweghe.....	32
Beleid & management	
Interview met Tia Hellebaut.....	1
Vermogensmeting in de wielersport.....	8
Steden zonder Olympische Spelen: Detroit.....	11
Ranking the rankings: boksrangings.....	16
Is dansen sport.....	19
Sport & vrouw: Ilse Arys.....	23
Gravelsport.....	27
Wetenschap & onderzoek	
De maatschappelijke waarde van topsport.....	14
Geschiedenis	
Koersende cafébazen en wielercafés.....	32
Varia	
Kort & bondig.....	6
The American Way.....	30

Editio

Het monster van Loch Ness

Het was een item in het VRT-journaal begin augustus: er zou opnieuw gezocht worden naar het befaamde monster van Loch Ness. En dat ging uiteraard wat kosten, het is een groot en diep meer en bovendien is Nessie nogal schuw.

Ik ga u een klein geheim verklappen – u weet het niet van mij: dat monster zit daar niet. Het is een mythe, een verzinsel om de magie van het meer levend te houden en een ijzersterk uniek verkoopargument te midden van duizenden even wondermooie Schotse meren. Hoeveel andere Schotse meren kent u? Welaan dan!

Ik kan het weten: in 1996 mocht ik voor het magazine *Panorama* een week lang vertoeven aan de oevers van het Loch Ness. Op jacht naar het monster, echt waar. Dat zat zo: de film *Loch Ness* was toen net uit met in de hoofdrol Ted Danson, in bijberoep de barman van de razend populaire café-sitcom *Cheers*, en dat leek een leuk idee voor een verhaal over het monster-dat-er-geen-is. Geen Nessie dus, maar wel op elke straathoek iemand tegengekomen die iemand kende wiens oudoom op zijn beurt weer eens iemand had ontmoet die ooit iets raars op het meer had gezien. "There is something out there, sir", in dat heerlijke Schotse accent. Ik schreef toen dat er op elke straathoek in de afgelegen dorpjes rond het meer wel een monster te zien was, het resultaat van eeuwenlange inteelt in afgelegen gebieden. Zoiets mocht toen nog.

In de Ronde van Frankrijk is, op het luttel detail na dat het wél bestaat, het publiek het monster van Loch Ness. De monsterlijke mensenzee op de bergflanken die telkens maar weer voor gevaar, frustratie en opstoppingen zorgt. De ergernis van analist José De Cauwer afgelopen Tour om deze koersvervalsing was volledig terecht. Zijn oproep om er eindelijk eens wat aan te doen was naïef.

Want waar zit hem de parallel met Nessie? Net als de Schotse toeristische diensten het bestaan van het monster nooit officieel zullen ontkrachten, zo peinst ASO er niet over om de mensenmassa te beteugelen. Welnee, de waanzin op de beklimmingen, hoe gevaarlijk ook, belichaamt nu net de grootsheid van de Tour! Zo'n Chris Froome die op de flanken van de Ventoux door dikke drommen juichvlees naar boven rent, het maakt toch onlosmakelijk deel uit van de rijke erfenis van de wielersport. Was het in pakweg de Ronde van de Algarve gebeurd, was het niet meer dan een voetnoot geweest. Nu draagt het bij tot meerdere eer en glorie, de legende, ja de waanzin van de Ronde van Frankrijk. Zoals het monster dat voor het Loch Ness doet.

En dat er dan af en toe wat misgaat, soit, net dat creëert de magie nietwaar, draagt bij aan het spektakel. Zijn er sinds het 'Allez opi-omi'-incident maatregelen getroffen om te voorkomen dat wieleraanalfabete toeristen met levensgevaarlijke borden staan te zwaaien naast het voorbijrazende peloton? Natuurlijk niet. Ze zullen er eens niet staan, wat ben je dan? De Ronde van Qatar. Nu opende het journaal met de Tour, nog voor oorlog, presidentsverkiezingen en andere miserie. Een mens zou haast denken dat die mevrouw er was neergezet. Het spijt me, José, maar ASO wil dit niet bestrijden, tegengaan of whatever. Ook dat is een mythe.

PS: er is overigens een memorabele link tussen het monster van Loch Ness en de sport. Zo vond op Loch Ness ooit de Visit Scotland Adventure Triathlon plaats, waarvoor de deelnemers zich dienden te verzekeren en verzekeringsmaatschappij NIG 1 miljoen Britse pond zou uitbetalen in het geval van verwondingen veroorzaakt door een aanval van het monster. Wereldwijde persaanval! Net als bij calamiteiten veroorzaakt door oncontroleerbare mensenmassa's bij Touretappes. ■

MARKO HEIJL
@MarkoHeijl

COLOFON

Sport & Strategie editie Vlaanderen is een uitgave van Arko Sports Media BVBA en verschijnt vier keer per jaar.

Volgend nummer verschijnt in december 2023.

Hoofredactie

Marko Heijl
E-mail: marko.heijl@sportstrategie.be

Eindredactie

Benedict Vanclooster

Met redactionele bijdragen van:

Veerle De Bosscher, Dries De Zaeytijd, Trudo Dejonghe, Inge Derom, Marko Heijl, Wim Lagae, Lynn Praet, Jeroen Scheerder, Sofie Smismans, Edward Swier, Roel Van den Broeck, Benedict Vanclooster, Hans Vandeweghe, Pieter Verhoogt

Uitgever

Michel van Troost
E-mail: michel.van.troost@sportstrategie.be

Redactie-adres/Lezersservice

Arko Sports Media bvba
Schoebroekstraat 8
3583 PAALBERINGEN
E-mail: info@sportstrategie.be

Adverteren

Voor meer informatie over partnerships en/of adverteren kunt u contact opnemen met Wendy Coppers. Advertorials vallen buiten de verantwoordelijkheid van redactie en uitgever. E-mail: wendy.coppers@sportsmedia.nl

Ontwerp&opmaak

www.ikgraphicdesign.com

Druk

PreVizion, Eindhoven

Lidmaatschap Sport & Strategie

De prijs van een jaarabonnement op Sport & Strategie Vlaanderen bedraagt € 136,75. Indien u zich nu aanmeldt, kunt u profiteren van een aantrekkelijk introductietarief. U betaalt slechts € 76,57! Bedragen zijn excl. 6% btw maar incl. verzend- en administratiekosten

© 2023 Arko Sports Media BVBA

Niets uit deze uitgave mag worden vervoelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, in fotokopie of anderszins gereproduceerd door middel van boekdruk, foto-offset, fotokopie, microfilm of welke andere methode dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISSN 2295-788X

FOTO: EUROPEAN ATHLETICS

“ER WAS HEEL WAT COMMENTAAR OP THE DAILY MILE OMDAT INEOS SPONSORDE”

Tia Hellebaut engageerde zich ook als meter voor The Daily Mile, een project waarmee kinderen van de lagere school werden gestimuleerd om vijftien minuten per dag te stappen of lopen. “Maar dat is helaas gestopt wegens financiële redenen”, zegt Hellebaut. “Ik heb het destijds geïntroduceerd samen met een leerkracht uit Geel. We hadden toevallig hetzelfde idee op hetzelfde moment. Golazo heeft er sponsors voor gevonden om het mee te ondersteunen, en we hebben daar toen een aantal events rond gedaan. En eigenlijk liep dat bijzonder goed. Maar we hadden geld nodig voor promotiematerialen, als je iets niet meer promoot dan sterft het een stille dood. Er zijn nog wel een aantal scholen die het nog steeds doen. Het is zeker iets dat ik nog weleens mee wil pakken naar een of andere commissie van European Athletics, om er daar iets mee te doen. In Engeland bestaat het overigens nog wel, met de steun van Ineos.”

Bij dat laatste steekt dan al snel de term ‘sportwashing’ de kop op.

“Er is daar inderdaad wel wat commentaar op gekomen, ondanks al hun andere sponsorships. Toen we in België geen sponsors meer vonden, hebben we ons karretje aan dat van The Daily Mile in Engeland gehangen. Toen kregen we hier in België ook heel wat commentaar, omdat de chemierus Ineos dat sponsorde. *Sportwashing* inderdaad, en op een gegeven moment is er dan geen overeenkomst meer gekomen.”

U werd tijdens uw actieve atletiecarrière op een gegeven moment ook gesponsord door Pizzahut.

“Dat zijn van die dingen die je als atleet doet omdat je het geld simpelweg nodig hebt om te kunnen trainen. En laten we nu ook niet flauw doen: iedereen eet weleens een pizza. Meer nog: je komt in het olympische dorp en je ziet daar tweede vestigingen van McDonald’s. En de Amerikaanse atleten zitten daar allemaal!”

“JE MOET NIET ZOMAAR EEN VROUW IN HET BESTUUR OPNEMEN OMDAT HET EEN VROUW IS EN JE AAN BEPAALDE QUOTA MOET VOLDOEN. MAAR HET KAN EEN START EN EEN BELANGRIJK SIGNAAL ZIJN”

deerd in wat tegenwoordig een professionele bachelor chemie heet”, vertelt Hellebaut. “De voeling met dat vakgebied was na zoveel jaar natuurlijk helemaal naar de achtergrond geduwd, en bovendien had ik ondertussen wel een enorme voeling met het sportmilieu opgebouwd. Ik werkte bij Golazo vooral op de organisatie van atletiekevenementen zoals de Memorial Van Damme en de Nacht van de Atletiek. Maar toen in 2014 ons derde kind eraan kwam, en met een echtgenoot die elke avond laat werkt (*Hellebauts echtgenoot Wim Vandeven is naast atletiektrainer ook kinesist, nvdr*), werd de combinatie met het gezin te moeilijk en heb ik mijn job bij Golazo in alle vrede afgesloten. Een paar jaar later, in 2016, is dan het idee gegroeid om een atletiekacademie op te richten. Als atlete had ik natuurlijk niet genoeg verdiend om een heel centrum uit te bouwen. Daar heb ik de steun van Golazo gehad met bijvoorbeeld het logo en de website, maar verder run ik de Tia Hellebaut Academie helemaal zelf. Daarnaast geef ik keynotes, *motivational speeches* over onze weg richting goud. Dat was niet zomaar een beetje trainen, daar zat een verhaal achter. Wat is de structuur erachter, wat doet een coach? In bedrijven kom je ook moeilijkheden tegen, hoe pak je die aan? Vooral door procesmatig te werk te gaan. Dat is de rode draad doorheen die keynotes. Eigenlijk doe ik wat ik graag doe, heb ik tijd voor de kinderen en kan ik mijn eigen agenda beheren.”

Daar is sinds april dit jaar nog iets bijgekomen: u bent verkozen voor vier jaar in het bestuur, de ‘council’, van European Athletics.

“Het is me via via gevraagd om me kandidaat te willen stellen. Ze waren op zoek naar vrouwen die niet al overal in de bestuursraden zaten of die andere belangen hadden. Iemand die ook nog in het atletiekveld stond en niet alles puur bestuursmatig bekijkt, maar ook vanuit het coachen en vanuit het perspectief van de atleet zelf. Ik heb eerlijk gezegd wel even getwijfeld. Maar het was vooral Wim die vond dat ik het moest proberen. En dus ben ik gesprongen. Ik wilde er altijd zijn voor mijn gezin en dat is nog steeds zo. Maar nu ik me buiten dat traditionele plaatje heb gezet,

geniet ik ervan om eens twee dagen die verantwoordelijkheid niet te moeten nemen.”

De eerste vijf bij de verkiezing waren vrouwen. De twee vicevoorzitters zijn momenteel vrouwen. Daar was blijkbaar hard nood aan in het oudemantenkamp?

“Ja, dat klopt wel. Je ziet in de *council* twee kampen. Er is duidelijk een kamp van bestuursleden die inzien dat er vernieuwing nodig is. Atletiek is fiftyfifty verdeeld tussen mannen en vrouwen, dus is het goed dat we nu quota hebben om vrouwen in de *council* te krijgen, zodat het toch een beetje evenredig verdeeld is. Je moet uiteraard niet zomaar een vrouw nemen omdat het een vrouw is en je aan bepaalde quota moet voldoen, dat weet ik ook wel. Maar het kan een start zijn om een voorbeeld te geven, om vrouwen daarvoor warm te krijgen. Waarom zouden vrouwen dat niet doen? Ik denk dat dat een belangrijk signaal is.”

Hoe loopt het tot nu?

“De verkiezing was in april, daarna hebben we in juni een aantal meetings gehad in Polen. Vervolgens ben ik een paar dagen naar het Europees kampioenschap U23 geweest, noem het netwerken en op de hoogte blijven. Tot dusver is het een boeiend verhaal. Het lobbygedeelte is voor mij voorlopig nog een beetje lastig, maar dat komt omdat ik nog niet genoeg mensen ken.”

European Running Championships

Desondanks hebt u met de European Running Championships wel al een groot evenement naar België gehaald, meer bepaald naar Leuven en Brussel in 2025.

“Daar hebben we tevoren natuurlijk wel over gepraat, maar bij de stemming zelf mocht ik er niet bij zijn. Landgenoten van de kandidaat-steden moeten tijdens de stemming de *council* tijdelijk verlaten. Maar zelfs ondanks het gepraat tevoren, de meeste bestuursleden kennen Golazo en hadden er goede ervaringen mee op

het gebied van organisatie van grote evenementen. Het was een sterke bid en ik heb eigenlijk niet veel moeten doen. Ik zit in de meer westers georiënteerde groep van de *council*, een vaste klik, terwijl het meer oosters georiënteerde blok ook samenklit. Het is natuurlijk ook een beetje 'ons kent ons', zoals in elke politiek. Anderzijds heb ik ook wel de indruk dat die mensen zeer kritisch naar de zaken kijken, en als het geen sterke bid was geweest, hadden ze dat gezegd en zou die niet zijn verkozen."

Een volgend groot atletiekevenement dat voor een enorme zak geld naar Qatar verhuist, gaan we dus niet meteen zien?

"Of misschien wel, het blijft natuurlijk ook over geld gaan. Als je de budgetten bekijkt, overschot is er niet. Ik heb bijvoorbeeld mijn vliegticket zelf moeten betalen voor het EK atletiek U23. Daar waren dan ook geen officiële meetings gepland. Je doet dit sowieso meer uit idealisme, en omdat het gewoon erg interessant is. Er gebeurt zoveel meer dan wij als atleten dachten. Neem nou eens zo'n bid van een stad, dat had ik als atleet nooit kunnen bedenken. Aan evenementen met nieuwe formats gaan er hele studies vooraf. Op de website van European Athletics staat er zoveel meer dan waar ik me als atleet bewust van was. Ik heb dat ook al een paar keer aangegeven: wat is het jammer dat ik als atleet niet wist dat er bepaalde zaken bestaan, zoals het mentorschapsprogramma."

Wat is dan de volgende stap, een nog groter atletiekevenement naar ons land halen, bijvoorbeeld op termijn een EK?

"Het is inderdaad al een paar keer geopperd om het EK atletiek naar België te halen. Maar vanwege het stadion ligt dat wat moeilijker. Misschien dat na de European Running Championships de ambitie er komt om meer te gaan doen. Maar je moet het stadion ook vol krijgen natuurlijk, en dat wordt alsnog moeilijker. Als je kijkt naar de Memorial, niet vanzelfsprekend! Voor de Nacht van de Atletiek moet je al gratis tickets gaan uitdelen..."

Moelijke vraagstukken

Bij uw taken komen ongetwijfeld straks ook nog eens opdrachten in een aantal commissies. Zoals misschien de commissie die zich buigt over het moeilijke gendervraagstuk, een discussie die sinds Caster Semenya vooral in de atletiek leeft.

"Niet alleen in een commissie, het is ook een topic op het eerstvolgende congres. Wij volgen de lijn van World Athletics. Sowieso, je moet nu eenmaal samenwerken. European Athletics vindt dat sport all-inclusive moet zijn, iedereen moet aan atletiek kunnen doen. Maar aan de andere kant willen we ook de vrouwencompetitie beschermen. Je moet realistisch zijn:

Met voormalig concurrente Blanka Vlasic en huidige CEO van het BOIC Cédric Van Branteghem tijdens een gala-evenement van de Memorial Van Damme 2021

wanneer een man zich ombouwt tot vrouw en deelneemt aan de vrouwencompetitie, dan ga je die competitie kapotmaken. Dus is de filosofie: als de jongen niet zijn puberteit als jongen heeft doorgemaakt om daarna pas vrouw te worden, en dus niet de voordelen van de hormonen mee heeft gekregen, dan zou het kunnen. Een vrouw die man wordt, kan zonder probleem meedoen in de mannencompetitie, dat is geen vervalsing, maar andersom is het een heel ander verhaal. We volgen dus de lijn van World Athletics en ik vermoed dat dat ook wel zo zal blijven, er komen hierover binnenkort ook heel wat studies aan."

Een ander commissietopic is dat rond seksuele en andere intimidatie.

"Ik ben daar zelf niet mee bezig, maar we hebben het er toevallig nog niet zo lang geleden over gehad. Iemand van de Estse federatie vertelde me dat ze een coach hadden geschorst, hij werd dus niet mee opgenomen in de delegatie voor het Europees kampioenschap U23. Maar wat blijkt nu? Hij heeft zelf een ticket voor het EK gekocht en is daar dan toch zijn atleet gaan coachen. Wettelijk gezien kun je die persoon daar niet de toegang ontzeggen, mensen

mogen nu eenmaal een ticket kopen. Dus hoe ga je dat dan op een legale manier oplossen? Atleten die ooit geschorst zijn geweest wegens doping, staan op een zwarte lijst. Kunnen we dat ook niet bij coaches doen?"

Het pad van het sportbeleid dat u nu bent ingeslagen, biedt nog heel wat stappen vooruit, of boeiende zijstappen.

"Klopt, maar voorlopig heb ik daar geen nood aan of tijd voor. Je steekt er enorm veel tijd in. Voorzitter zijn is naast een fulltime ook een betaalde job, maar vicepresident al niet. Mensen die eraan fulltime werken, krijgen dat dus al niet rond. Ik heb nu al moeite om alle mails en andere zaken bij te lezen. Ik moet ook nog alles leren kennen. In september gaan we ook een aantal dagen naar Lausanne om daar de hele staf van European Athletics te leren kennen en workshops te doen, waardoor het allemaal veel duidelijker zal worden."

Ambitie om te vernieuwen

Eind dit jaar is er het EK veldlopen in Brussel, in 2025

zijn er dan de European Running Championships in Brussel en Leuven. 'Friends in high places', het rendeert duidelijk. Maar helaas, op een sporadische uitzondering na moet je de landgenoten bij de internationale sportbonden met een vergrootglas zoeken. En dat terwijl we zoveel troeven hebben, zoals meertaligheid. Waaraan ligt dat toch?

"We zijn een klein landje, maar daar mogen we ons niet achter verstoppen. Licht het aan een gebrek aan infrastructuur, aan geld? Qua organisatie kunnen we écht wel iets. Maar misschien is gewoon de ambitie er niet, misschien zijn we wel gewoon te bescheiden?"

Dat gebrek aan ambitie, dat teveel aan bescheidenheid, dat zien we op het sportveld wel kantelen. Tegenwoordig hebben we hockeyers en een zevenkampster die een WK bijna als bijkomstigheid zien en hardop durven te zeggen dat olympisch goud het enige échte doel is.

“EEN VROUW DIE MAN WORDT, KAN ZONDER PROBLEEM MEEDOEN IN DE MANNENCOMPETITIE, DAT IS GEEN VERVALSING, MAAR ANDERSOM IS HET EEN HEEL ANDER VERHAAL”

Wat gebeurde er achter de schermen van de sport?

AUTEUR: BENEDICT VANCLOOSTER

De Koninklijke Belgische Voetbalbond en voormalig CEO **Peter Bossaert** hebben de strijd bij begraven. Bossaert had sinds september 2018 de federatie geleid en was eind maart dit jaar de baan uitgestuurd. Na zijn ontslag had hij een juridische procedure aangespannen, waarbij hij de contractueel voorziene opzegvergoeding, een morele schadevergoeding en een rechtzetting vorderde. Beide partijen kwamen uiteindelijk tot een minnelijke schikking. De bond betaalde een vergoeding en zorgde voor eerherstel. In afwachting van de aanstelling van een nieuwe CEO fungeert directeur marketing en communicatie **Manu Leroy** ook als CEO ad interim. De voormalige hockeydoelman is een van de kandidaat om vanaf 1 januari 2024 definitief de rol van CEO op te nemen.

Net na het ter perse gaan van onze vorige editie stelde de Koninklijke Belgische Voetbalbond **Pascale Van Damme** aan als nieuwe voorzitter. Pro memorie: in mei had haar voorganger **Paul Van den Bulck** na nog geen jaar in functie zijn ontslag ingediend, nadat de raad van bestuur hem had verweten zich te veel te moeien met het dagelijkse beleid en hij ook van pestgedrag en intimidatie was beschuldigd. Van Damme kan bogen op een rijke bestuurservaring in het bedrijfsleven. Zo combineert ze het voorzitterschap bij de voetbalbond met haar job als vicepresident van VMware, divisie Europa, Midden-Oosten en Afrika, een dochterbedrijf van de Amerikaanse IT-reus Dell. Van Damme, die samen met Van den Bulck in 2021 als eerste onafhankelijk bestuurder aan boord kwam bij de bond, is de eerste vrouwelijke voorzitter sinds de oprichting van de KBVB in 1895. Haar mandaat loopt tot de voorzittersverkiezing van juni volgend jaar. Het WK vrouwenvoetbal in 2027 naar België halen (via een gezamenlijke kandidatuur met Nederland en Duitsland) is een van haar prioriteiten. De beslissing daarover valt in mei volgend jaar.

Een wissel op de voorzittersstoel ook bij Voetbal Vlaanderen. **Marc Van Craen**, die sinds 2019 de federatie voorzat, stelde zich niet meer herkiesbaar en werd eind juni opgevolgd door **Jorg Keldermans**. De 41-jarige Hasselaar kreeg de voorkeur op **Luc Verdood**, die ondervoorzitter werd. Keldermans, gerechtigd correspondent bij de Antwerpse amateurclub Cappellen FC in eerste nationale, was sinds 2020 voorzitter van de Verstandhouding van Amateurclubs Hogere Afdeling (VACHA), de vereniging van Vlaamse clubs in de amateurreeksen. "In plaats van 75 clubs zal ik nu opkomen voor bijna duizend clubs, futsal, minivoetbal en recreatief voetbal meegerekend", reageerde hij. Van Craen blijft op zijn beurt actief binnen Voetbal Vlaanderen als operationeel directeur van het arbitrage departement – een terugkeer naar zijn roots, gezien hij de federatie destijds via de arbitrage binnenkwam.

Tumult bij Volley Vlaanderen, waar begin september het personeel enkele dagen het werk neerlegde. Aanleiding was de stopzetting van de samenwerking met As@p Management, waar algemeen directeur **Geert De Dobbeleer** aan verbonden is. Die beslissing van de raad van bestuur volgde op een audit over de werking van de organisatie. Het personeel eiste dat de beëindiging met onmiddellijke ingang zou worden geannuleerd en vroeg een grondige hervorming van de raad van bestuur. "Het vertrouwen in het huidige beleid door deze raad van bestuur is onherroepelijk beschadigd en we zien geen herstel mogelijk met de huidige samenstelling", klonk het in een open brief.

Wissel van de wacht bij Badminton Vlaanderen. Na twaalf jaar aan het roer gaf **Hans Vancouwenbergh** de fakkel door aan **Bert Vanhorenbeek**, die op 10 juni in Mechelen tot nieuwe voorzitter werd verkozen. Vanhorenbeek is in het badminton al bijna dertig jaar actief als internationaal scheidsrechter. Zo was hij in 2013 de eerste Belgische scheidsrechter ooit op een WK-finale badminton. Ook voor de Spelen van Parijs volgend jaar is hij als scheidsrechter aangesteld, zijn tweede olympische selectie na Rio 2016.

De Koninklijke Belgische Korfbalbond (KBKB) - Vlaamse Liga is op zoek naar een nieuwe secretaris-generaal. **David Van den Bosch**, die zeven jaar de federatie leidde, gaat na zijn laatste werkdag op 13 oktober een nieuwe uitdaging aan bij een andere organisatie. "Mede dankzij Davids inzet heeft de KBKB belangrijke stappen gezet in de informatisering van zijn werking en werden de steeds wijzigende regels in de moeilijke COVID-periode correct toegepast", aldus voorzitter **Patrick Risch** namens het bestuursorgaan. De KBKB telt 54 clubs en is gevestigd in Deurne (Antwerpen).

Na als speler al hoge toppen te hebben gescheurd, blijft duizendpoot **Tomas Van Den Spiegel** zich ook als bestuurder voor de basketbalsport engageren. De voormalige winnaar van de EuroLeague basketbal met CSKA Moskou (2006 en 2008) zetelt ook in de nieuwe beleidsperiode (2023-2027) als gecoöpteerd lid in de raad van bestuur van de wereldbasketbalbond FIBA Europe, een functie die hij bekleedde sinds 2019 en eind juni in de Sloveense hoofdstad Ljubljana werd herbevestigd. Van Den Spiegel, sinds 2016 en nog minstens tot 2024 ook voorzitter van de koepelfederatie van de grootste Europese basketbalcompetities ULEB (Union des Ligues Européennes de Basket), treft in de raad van bestuur nog een tweede Belg. **Stefan Garaleas**, sinds 2014 secretaris-generaal van de nationale federatie Basketball Belgium, was bij FIBA Europe in mei als nieuwe bestuurder verkozen, nadat hij al vele jaren deel had uitgemaakt van de financiële commissie.

Orienteering Vlaanderen – de federatie voor orienteering, een sport waarbij je zo snel mogelijk een omloop langs een aantal controlepunten moet afleggen met behulp van een kaart – beraadt zich over zijn toekomst. Na gesprekken met Sport Vlaanderen besloot de door **Pascal Mylle** voorgezeten organisatie werk te zullen maken van een "alternatieve structuur". Opties zijn een fusie met een andere federatie en een hervorming naar een structuur die minder planlast met zich meebrengt en op alternatieve financiering is gebaseerd. Orienteering Vlaanderen is momenteel een gesubsidieerde unisportfederatie en telt ongeveer 1.500 leden, verdeeld over zes clubs.

Patrick Van Campenhout, voormalig wushu-atleet en voorzitter van de Belgische Wushu Federatie, blijft op bestuursvlak zijn schouders zetten onder de oosterse gevechtssporten. Eind juni werd de 63-jarige Dendermondenaar in het Zwitserse Zürich verkozen tot voorzitter van de Europese Wushu Kungfu Federatie, een nieuwe entiteit waar veertig landen deel van uitmaken en die onder de supervisie van de Internationale Wushu Federatie opereert. "Dankzij mijn verkiezing zal wushu in Europa een nieuwe dimensie krijgen", stelde hij in een eerste reactie. "De waarden die ik zal verdedigen en promoten zijn fair play, transparantie, teamwork, gendergelijkheid, ethiek en aandacht voor jongeren." Van Campenhout zetelt ook in de raad van bestuur van het BOIC, is een van de negen onafhankelijke deskundigen in de Vlaamse Sportraad en is ook actief binnen Panathlon, waar hij mee waakt over de verdediging en promotie van ethische waarden in de sport.

Een datum om alvast in uw agenda te blokkeren: op donderdag 19 oktober organiseert Sport Vlaanderen de vijfde editie van zijn tweejaarlijkse Sportinnovatiecongres. Centraal thema dit jaar is "Make you(r) move". "Sportorganisaties botsen vaak op hinderpalen om hun aanbod tot bij de juiste personen te krijgen", luidt het in de aankondiging. "Op het Sportinnovatiecongres ontdek je hoe de sportsector (in Vlaanderen en Europa) innovatie inzet om oplossingen te ontwikkelen die deze drempels en hinderpalen wegwerken of verlagen". Keynotespeakers zijn trendwatcher **Tom Palmaerts**, artificiële intelligentie-experte **Geertrui Mieke De Ketelaere**, youtuber **Robert 'Average Rob' Van Impe** en gezondheidszorgexpert **Christophe Jauquet**. Ook staan er opnieuw twee interactieve panelgesprekken op het programma, respectievelijk over de kracht van innovatie om de deelname van vrouwen op alle niveaus van de sport te stimuleren en over de toekomstige impact van de metaverse op de sportwereld. Verder is er zoals gebruikelijk een ruim aanbod aan inspiratiesessies en demonstraties, en kunnen studenten (en begeleidende docenten) in een sport- en beweegopleiding hoger onderwijs in Vlaanderen deelnemen aan een innovatiekamp sport. Plaats van gebeuren is net als twee jaar geleden Sport Vlaanderen Gent. ■

Op het EK atletiek U23 in Finland, met landgenote Eleni Velkema, winnares van het zilver bij het polsstokhoogspringen

"Ik heb dat zelf nooit gedaan, omdat ik mezelf geen onnodige druk wilde opleggen. Ik ben wel naar Peking gegaan met de gedachte dat ik mijn record ging springen. En dan weet je dat je dicht bij de medailles komt. Maar als je overal verkonddigt dat je voor goud komt en je haalt dan maar zilver, dan is het ook 'maar' zilver. Je kunt dan diep vallen. Misschien ben ik op dat vlak wel een typische Vlaming. Maar inderdaad, onze atletiekgeneratie is hard gegroeid de afgelopen jaren. Misschien ook wel omdat er gericht geld wordt gegeven aan de sporters. Bij het hockey wordt er heel gericht gewerkt, zodat ze ook daadwerkelijk olympisch kampioen kunnen worden. En Nafi Thiam is natuurlijk een uitzondering die je eens in de vijftig jaar hebt. Ik ben ervan overtuigd dat we moeten inzetten op de technische, explosieve nummers. En als je dan eens een witte raaf hebt op de langeafstandnummers, zoals onze marathonlopers, moet je die natuurlijk wel ondersteunen. Maar dat zijn uitzonderingen, we doen het vooral goed in de technische disciplines."

"De grootste uitdaging is de atletiek vernieuwen", zei u na uw

TIA HELLEBAUT

- Antwerpen, 16 februari 1978
- Oorspronkelijk meerkampster, vanaf 2006 kwam de focus op het hoogspringen te liggen
- Drievoudig olympiër (2004, 2008, 2012)
- Olympisch goud hoogspringen Peking 2008 (2,05 meter)
- 25 nationale atletiektitels in diverse disciplines (in- en outdoor)
- Nog steeds nationaal recordhoudster hoogspringen (2,05 meter op de Spelen van Peking 2008)

verkiezing. Denken we dan aan allerhande digitale en technische vernieuwingen zoals we die in de formule 1 of wielersport zien?

"De vicevoorzitters hebben ons verdeeld over de verschillende commissies, ik ben ingedeeld in de developmentcommissie, die ongetwijfeld nauw zal moeten samenwerken met de competitiecommissie. Er zijn wel wat zaken waar je elkaar nodig hebt of samen moet afstemmen. Bij de developmentcommissie zit bijvoorbeeld ook gendergelijkheid en mentorschap, learning programs voor coaches, e-learning ... De huidige kidscommissie gaan we erbij pakken, dat gaat over onze toekomstige atleten en dus ook over development. Je merkt wel dat we kinderen aan het verliezen zijn. Daar willen we eens een brainstorm, een denktank, aan wijden: hoe kunnen we atletiek dicht bij de kinderen brengen? Kunnen we iets met games doen om het toegankelijker te maken? Waar we ook heel hard op willen inzetten, is het toegankelijk maken van atletiek via livestreaming. Kinderen naar het stadion lokken is een hele uitdaging. Het gaat er niet alleen om daar eens over na te denken, wij

gaan dat niet allemaal zelf beslissen, het gaat er ook om mensen te zoeken die daar expertise in hebben."

Mensen over een lange afstand zien lopen of in uw geval over een lat zien springen, is voor heel wat jongeren even saai als mensen zien fietsen of autorijden. Maar de respectieve Netflix-series 'Tour de France: Unchained' en 'Formula 1: Drive to Survive' slaagden er wel in voor de wielersport en autosport een heel aantal nieuwe fans te rekruteren. Waarom zien we dat niet in de atletiek? Is atletiek niet alleen de oudste sport, maar misschien ook wel de oubolligste?

"In de council merk je wel dat daar nog heel traditioneel naar atletiek wordt gekeken. Het is natuurlijk ook een moeilijk evenwicht: hoe ga je atletiek vernieuwen zonder te raken aan de identiteit van de sport?"

Bijvoorbeeld door livestreaming van allerhande data met wearables?

"Daar zijn we nu wel mee bezig, bij de marathon zie je al steeds meer data. Misschien zouden we dat soort zaken ook echt meer op de piste moeten implementeren. Ook de meer traditioneel gerichte mensen in de council zijn er zich van bewust dat er daar meer jongere mensen moeten bijkomen. Je moet mee zijn met die nieuwe ontwikkelingen, ik denk dat we daar een goede commissie voor moeten

EUROPEAN RUNNING CHAMPIONSHIPS

In april 2025 zullen tijdens de European Running Championships in Leuven en Brussel het EK op de tien kilometer, de halve marathon en de marathon worden gelopen. De tien kilometer en halve marathon vinden volledig in Leuven plaats, terwijl de marathon in hartje Brussel van start gaat en in Leuven, na een lokale lus, eindigt aan de Parkpoort, waar in 2021 ook het WK wielrennen aankwam. Naast uiteraard de profs mogen ook recreanten deelnemen.

vinden. Ik neem dat zeker mee in de developmentcommissie.

Een ander iets dat ik in die commissie op tafel leg, is het premiestelsel voor medailles. Maar daarvoor moet er geld zijn en dat moet van sponsors komen. Als je alle disciplines gaat optellen, is atletiek een sport met enorm veel deelnemers. Op wereldkampioenschappen betaalt World Athletics wel premies uit, aan de eerste acht. Waarom zouden wij in Europa dat dan niet kunnen? We hebben tegenwoordig om de twee jaar een EK, waardoor de waarde van een Europese titel verminderd en het dus nog moeilijker is om de beste atleten op een EK te krijgen."

Over de deelname van atleten gesproken: zullen er volgend jaar Russische atleten op de Olympische Spelen in Parijs zijn?

"Dat is duidelijk: zolang er daar oorlog is, zullen er geen Russen of Wit-Russen welkom zijn in Parijs. En dat geldt bijvoorbeeld ook voor het EK Running. Tenzij ze openlijk afstand nemen van hun land."

Tot slot: het zal lang geleden zijn dat de Spelen zo dicht bij huis waren. Een buitenkansje dus, vooral als je weet dat de volgende Zomerspelen in respectievelijk Los Angeles en Brisbane plaatsvinden. Met enige overdrijving kun je stellen dat het makkelijker is om als atleet dan als toerist in Parijs te geraken. Gaat u er zelf naartoe?

"Als je ooit olympisch goud hebt gewonnen, word je standaard uitgenodigd. Zo ben ik in Rio geweest. Ik mocht dan iemand meenemen, maar die moest wel zelf betalen. Natuurlijk staat daar dan wel iets tegenover, zoals een activiteit met de sponsors. Er zijn ergere dingen in het leven. Maar het zal zeker niet met het hele gezin zijn. Tickets voor het hele gezin, dat is simpelweg niet te betalen." ■